

2012 року минуло б 85 років з дня народження Віктора Васильовича Чепелика (народився 14 березня 1927 року) - видатного вченого-архітектора, члена Української Академії архітектури, почесного доктора НДІПІАМ, професора, кандидата архітектури, чия подвижницька життєдіяльність захоплює своєю ґрунтовністю, різнобічністю та любов'ю до України. Навіть детальний опис життєдіяльності цієї багатогранної особистості, знаного історика, науковця, педагога, мудрого наставника молоді не зможе вичерпно охарактеризувати таку особистість, яким був Віктор Васильович Чепелик.

В цій непересічній людині гармонійно поєднувалися найкращі риси – глибока повага до колег, студентів, переконливість і досвідченість вченого, мудрість наставника, безмірна і непохитна любов до українського мистецтва і архітектури.

Починаючи з 50-х років ХХ століття В. В. Чепелик займав провідне місце в архітектурній освіті. Своєю науково-педагогічною діяльністю він продовжував традиції підготовки архітектурних кадрів, започатковані педагогами-архітекторами старшого покоління: О. М. Вербицьким, В. Г. Кричевським, Ю. О. Асєєвим, Я. А. Штейнбергом.

В. В. Чепелик походив із чотирьохсотлітньої родини знаних на Черкащині малярів-іконописців. Батько академіка В. В. Чепелика був відомим маляром-

альфрейником, однією з найславніших робіт якого були розписи Київського оперного театру, виконані разом з іншими майстрами. Віктор Васильович продовжив традицію родини: будучи аспірантом Київського інженерно-будівельного інституту, пройшов підготовку з малюнку та акварельного малярства під керівництвом професорів Олексія Шовкуненка та Сергія Єржиківського. Наслідком чого впродовж всього життя захоплювався техніками акварелі, темпері, олівця та пера з тушшю – на теми історичні, пейзажні та архітектурні; власноруч ілюстрував свої статті, посібники і монографії, в яких пройшла ціла панорама українських архітектурних шедеврів.

Після закінчення архітектурного відділення Київського технікуму цивільного будівництва, а потім архітектурного факультету Київського інженерно-будівельного інституту (КІБІ, 1954 р.), він був рекомендований до аспірантури, під час перебування в якій підготував три дисертації, але внаслідок несприятливих обставин захистився лише 1964 року.

З 1958 р. він читав курси лекцій: «Радянська архітектура», «Вступ до архітектури», «Архітектурне проектування», «Основи архітектурної композиції», «Історія архітектури Середньовіччя і Нового часу», а з 1988-го року за його ініціативою на архітектурному факультеті КІБІ вперше почалося викладання «Історії української архітектури».

Опублікував низку наукових статей, розробив і видав ряд «Програм-завдань», «Програм і методичних вказівок», «Учбових планів», навчальних посібників, матеріалів і лекцій для студентів архітектурних факультетів ВУЗів.

Зі студентських літ Віктор Васильович займався історією української архітектури, внесок у яку є найповажнішим з усього його багатогранного доробку. Опублікував цикл нарисів «Українська архітектура XIV – XVIII століть», монографію «Український архітектурний модерн».

В. В. Чепелик був дотичний до галузі образотворчого мистецтва. Вивчав і публікував наукові розвідки про духовну спадщину Тараса Шевченка, Опанаса Сластьона, Василя Кричевського, Дмитра Дяченка, Віктора Троценка, Миколи Самокиша. Особливе значення для української культури мало відкриття В. Чепеликом в 1972-му році монументальних розписів М. Самокиша в приватному будинку в Харкові.

Зразком невсипущої працездатності, людяності, інтелігентності педагога, вченого-архітектора ім'я Віктора Васильовича Чепелика залишається в серцях його учнів, архітекторів, колег.

*канд. архітектури,
доцент Л.Г. Василенко*